

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Cagliari (Italia) la 26 aprilie 2013 — Procedură penală împotriva lui Sergio Alfonso Lorrai

(Cauza C-224/13)

(2013/C 207/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Cagliari

Partea din procedura principală

Sergio Alfonso Lorrai

Întrebările preliminare

1. Interpretarea articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a articolului 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune aplicării articolelor 70, 71 și 72 din Codul de procedură penală, în măsura în care acestea se opun, odată verificată incapacitatea învinutului de a participa în mod conștient la procedură din cauza unei patologii ireversibile și care nu poate fi ameliorată, ca procedura să fie suspendată pe o durată nedeterminată, supunându-l totodată pe bolnav unor verificări periodice efectuate de experți?
2. Interpretarea articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a articolului 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune aplicării articolului 159 primul paragraf punctul 3 din Codul penal, în măsura în care acesta impune suspendarea pe o durată nedeterminată a prescripției (prelungită din semestru în semestru conform articolului 72 din Codul de procedură penală) în cazul unor învinuiri incapabili să participe în mod conștient la procedură din cauza unei patologii ireversibile și care nu poate fi ameliorată?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 29 aprilie 2013 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix/Région wallonne

(Cauza C-225/13)

(2013/C 207/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Pârâtă: Région wallonne

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 din Directiva 75/442/CEE privind deșeurile ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că permite calificarea drept plan de gestionare a deșeurilor a unei dispoziții normative care prevede că, prin derogare de la norma potrivit căreia niciun centru tehnic de depozitare a deșeurilor nu poate fi autorizat în afara locurilor prevăzute de planul de gestionare a deșeurilor, centrele tehnice de depozitare a deșeurilor autorizate anterior intrării în vigoare a acestui plan de gestionare a deșeurilor pot fi autorizate din nou, după intrarea în vigoare menționată, pe parcelele care fac obiectul autorizației anterioare intrării în vigoare a planului de gestionare a deșeurilor?
2. Articolul 2 litera (a) din Directiva 2001/42/CE privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că integrează în noțiunea de planuri și programe o dispoziție normativă care prevede că, prin derogare de la norma potrivit căreia niciun centru tehnic de depozitare a deșeurilor nu poate fi autorizat în afara locurilor prevăzute de planul de gestionare a deșeurilor impus prin articolul 7 din Directiva 75/442/CEE privind deșeurile, centrele tehnice de depozitare a deșeurilor autorizate anterior intrării în vigoare a acestui plan de gestionare a deșeurilor pot fi autorizate din nou, după intrarea în vigoare menționată, pe parcelele care fac obiectul autorizației anterioare intrării în vigoare a planului de gestionare a deșeurilor?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare, articolul 70 al doilea paragraf din Decretul din 27 iunie 1996 privind deșeurile, modificat prin Decretul din 16 octombrie 2003, corespunde cerințelor evaluării efectelor prevăzute de Directiva 2001/42/CE?

⁽¹⁾ Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39).

⁽²⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Albergo Quattro Fontane Snc împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-227/13 P)

(2013/C 207/25)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Albergo Quattro Fontane Snc (reprezentanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comitato „Venezia vuole vivere”, Comisia Europeană

Concluziile recurenței

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurenței, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;
 - cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Hotel Gabrielli srl, fosta Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-228/13 P)

(2013/C 207/26)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Hotel Gabrielli srl, fosta Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (reprezențanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurenței

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurenței, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;